

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Jesús: Porta de misericòrdia

Mirant des del Tibidabo la ciutat de Barcelona, he vist una gran ciutat i he pensat que el cor de les persones es pot guanyar amb el mateix amor a tot arreu. Baixant a ciutat he pensat que som en l'Any de la Misericòrdia, que és justament un any únic per posar a prova la nostra estima, que es manifesta en allò més tendre que tenim homes i dones dins nostre, com és l'amor, la comprensió, el perdó i la capacitat de tornar a començar.

En el meu camí de tornada a casa, ben a prop de la Catedral, m'han preguntat on és la Porta de la Misericòrdia en aquest Jubileu al qual hem estat cridats pel papa Francesc. M'ha semblat que el que cal dir no és només on és la portalada que dóna accés al temple, sinó que el fet de creuar-la és una passa més enllà... Ens cal creuar la porta de l'amor que representa el Senyor.

En l'Antic Testament, la primera manifestació de Déu al poble d'Israel es revela a Moisès, tot dient: «El Senyor! El Senyor! Déu compassiu i benigne, lent per

al càstig, fidel en l'amor (Ex 34,6)». La misericòrdia és el primer atribut de Déu, seguit immediatament de la compassió. És un Déu que se'ns presenta des de la benevolència, des de l'amor i la tendresa que mostra sempre el do gratuït, ja que aquesta s'expressa estimant *visceralment*, donant-ho tot, oferint-ho tot, sense esperar res a canvi. Al llarg de l'Antic Testament trobem moltes expressions de la misericòrdia de Déu: en la compassió per totes les criatures, en l'acollida de qui ha pecat, proclamant que l'amor misericordiós de Déu és per sempre. Per això, la benevolència de Déu se'ns presenta, se'ns fa propera i ens il·lumina a través de Jesús i el seu Evangel·li, «perquè Ell és la porta que ens condueix cap el Pare». A través dels relats de sant Lluc, la misericòrdia de Déu es fa misericòrdia humana en Jesús. Això és el que distingeix els cristians en la seva forma d'entendre els homes com a proïme i com a germans. Per això l'Evangel·li ens diu: «Sigueu misericordiosos com misericordiós és el vostre Pare» (Lc 6,36).

El que cal travessar en l'any de la misericòrdia és la porta del Crist que ens porta a Déu Pare. I la Porta Santa ha de ser el signe que, un cop traspassat, faci que el nostre cor vagi d'allò que és humà a allò que és diví, recordant la cita de Gregori de Nissa en el seu tractat sobre les benaurances: «Si el nom de misericordiós és atribuït a Déu, a què et convida Jesús quan et demana que siguis misericordiós si no és a ser Déu?» «[...] Si efectivament l'escriptura proclama Déu misericordiós i la verdadera beatitud és Déu en si mateix, és evident que l'home que es fa misericordiós esdevé Déu.»

Des de la ciutat he mirat el Tibidabo i he pensat novament que tots els cors dels homes i les dones haurien d'estar oberts a aquesta misericòrdia que ens fa creuar la porta dels cors dels nostres germans veïns, la porta de la Catedral com a signe, la Porta del Crist com a transformació de la nostra vida.

ENTREVISTA

Realitats diferents

BERNARDINO COSTA

El P. Bernardino Costa és l'abat del Monestir de Singeverga, l'únic cenobi benedictí masculí de Portugal. Actualment el formen 25 monjos, i 7 més resideixen a les cases dependents a Lamego i a Porto. El P. Costa afirma que també pateixen la secularització de la societat: compten amb dos novicis i dos professors solemnes de 30 anys; la resta tenen més de 60 anys. Aquest monestir, que pertany a la Congregació benedictina de l'Anunciació, està valorant el canvi a una de més propera a Portugal.

Com a coneixedor de la situació dels benedictins a l'Àfrica, quin futur hi tenen els monestirs?

Per l'experiència viscuda, m'agradaria dir que la vida monàstica a l'Àfrica serà possible, però diferent a la nostra. En una cultura tan diversa de l'europea no podem idealitzar una vida monàstica tan tancada en els monestirs com la que vivim nosaltres. Allà tot és missió.

Per què es plantegen canviar de Congregació?

Pertanyem a la de l'Anunciació, Congregació missionera d'origen belga, principalment per les missions que teníem a Angola. Ara, un cop tancades les dues cases que teníem —després de 82 anys—, estem molt lluny dels altres monestirs d'aquesta Congregació. Per això pensem seriosament unir-nos a una altra que tingui monestirs més a prop nostre. Podríem ajudar-nos més en la formació de candidats, per exemple.

Com valora la seva estada a Montserrat?

Molt positiva. Els 15 dies que hi vaig ser vaig viure un curs intensiu de vida comunitària. La bellesa de la litúrgia i l'organització de la vida és perfecta: un ideal que hauríem de procurar sempre en els altres monestirs. És una comunitat viva i amb futur, però, cal saber llegir els signes dels temps i adaptar-se a les circumstàncies, que en el futur seran encara més exigents.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

En la salut i en la malaltia

Fa molts anys que estan casats. Els fills ja han format les seves pròpies famílies; sovint els visiten, també ho fan els néts. En la vellesa viuen la vigència del seu amor, de la fidelitat a aquell compromís que, davant Déu, prengueren en plena joventut: «[...] i et prometo que et seré fidel en la prosperitat i l'adversitat, en la salut i la malaltia, i que t'estimaré i honoraré tota la vida». Els anys no han passat endebades. L'esposa està malalta, no pot sortir de casa. Cada dissabte, l'espòs va a missa i, un cop acabada, demana al sacerdot dues formes consagrades que guarda amb reverència. Aquella nit, Jesús sagrament ocupa un lloc preferent en la llar familiar; una llàntia encesa ho significa. El diumenge al matí, davant el televisor, segueixen la celebració de l'eucaristia. Participen, amb les seves respostes, en el diàleg que s'estableix amb el celebrant; escolten les lectures i l'homília amb atenció; els silencis són espais de pregària personal, la tendresa d'un bes segella el moment de la pau... Arribat el moment de la comunió, comparteixen

el pa de l'eucaristia, guardat des del vespre abans. Segueix una senzilla acció de gràcies: pregar per tots dos, pels fills i els néts, pels més necessitats...

Tots dos estan contents. És diumenge i la malaltia no ha estat impediment per viure-ho i celebrar-ho. Junts han buscat el sentit del matrimoni, treballant el vincle que els uneix, des que es varen casar. L'esforç en comú, el perdó mutu, posar-se en el lloc de l'altre, comunicar-se per conèixer; tot ha estat a fi de bé i ha perfeccionat el seu amor en un creixement continu, enfortint-ne la unitat. «Preguem a nostre Senyor i supliquem-li que faci davallar damunt nostre el seu amor i la seva protecció» (Tb 8,4). En els seus cors ressonen les paraules pronunciades el llunyà dia del casament: «[...] et seré fidel [...] en la salut i en la malaltia [...] t'estimaré». Paraula donada celebrant el sagrament, paraula treballada cada dia, paraula feta vida, paraula que en la malaltia esdevé servei, paraula que en la vellesa és fidelitat i amor tendre.

ACTUALITAT

L'arquebisbe Omella participa a la trobada europea de Taizé

Del 28 de desembre de 2015 a l'1 de gener de 2016, a la ciutat de València es va celebrar la trobada europea dels joves vinculats al monestir ecumènic de Taizé. Fou una trobada marcada per la senzillesa que acabà amb una crida a viure l'esperit de misericòrdia que el papa Francesc ha proposat a tota l'Església per a aquest any 2016. El dia 30

de desembre, Mons. Joan Josep Omella va participar en aquesta trobada i concretament a la pregària de la nit, que és un resum del que s'ha fet durant cada jornada. En la foto, l'arquebisbe Omella, el bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent, i el germà de Taizé, Cristí, amb un grup de joves de les diòcesis de Barcelona i Tortosa.

Lectures missa diària i santoral

18. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)
[1Sa 15,16-23 / SI 49 / Mc 2, 18-22]. Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

19. ■ Dimarts [1Sa 16,1-13 / SI 88 / Mc 2,23-28]. Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev., i Servideu, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. ■ Dimecres [1Sa 17,32-33.37.40-51 / SI 143 / Mc 3,1-6]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dijous [He 10,32-36 / SI 33 / Jn 17,11b-19]. Sant Fruituós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259). Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (a Catalunya, demà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. ■ Divendres [1Sa 24,3-21 / SI 56 / Mc 3,13-19]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV). Sant Anastasi, monjo persa i màrtir; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. □ Dissabte [2Sa 1,1-4.11-12.19.23-27 / SI 79 / Mc 3,20-21]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. ■ † Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.)
[Ne 8,2-4a.5-6.8-10 / SI 18 / 1Co 12,12-30 (o bé: 12,12-14.27) / Lc 1,1-4; 4,14-21]. Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors. Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra; a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra «Té-marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït i prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra; / canteu al Senyor, beneïu el seu nom. R.

Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat; / conteu a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,5-11)

Germans, els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda, un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats, un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe, un altre, el do de donar la salut als malalts, en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles, un altre, el do de profecia, un altre, el do de distingir si un esperit és fals o autèntic, un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos, un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 2,1-12)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats.

Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». Jesús li respon: «Mare ¿per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora». Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui». Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques». Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei». Ells la hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.»

Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

Lectura del libro de Isaías (Is 62,1-5)

Por amor de Sión no callaré, por amor de Jerusalem no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor.

Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios. Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi favorita», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiriere a ti, y tu tierra tendrá marido. Como un joven se casa con su novia, así te desposa el que te construyó; la alegría que encuentra el marido con su esposa, la encontrará tu Dios contigo.

Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra; / cantad al Señor, bendecid su nombre. R.

Proclamad día tras día su victoria, / contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor. R.

Prostraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiembale en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey, / él gobierna a los pueblos rectamente.» R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,5-11)

Hermanos:

Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos.

En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A éste le han concedido hacer milagros; a aquél, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas.

El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como a él le parece.

✠ Lectura del santo evangelio según san Juan

(Jn 2,1-12)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea y la madre de Jesús estaba allí.

Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda.

Faltó el vino y la madre de Jesús le dijo: «No les queda vino.» Jesús le contestó: «Mujer, déjame, todavía no ha llegado mi hora.»

Su madre dijo a los sirvientes: «Haced lo que él os diga.» Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dijo: «Llenad las tinajas de agua.» Y las llenaron hasta arriba.

Entonces les mandó: «Sacad ahora y llevádselo al mayordomo.» Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llamó al novio y le dijo: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora.»

Así, en Caná de Galilea Jesús comenzó sus signos, manifestó su gloria y creció la fe de sus discípulos en él.

COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

El model dels signes de Jesús

El miracle de Canà és el primer dels gestos extraordinaris de Jesús en l'evangeli segons Joan. El text ho subratlla dient que n'és el començament (*arché*). Però el mot també vol dir el model, en la mesura que marca un estil i un sentit dels set (només 7!) gestos extraordinaris de Jesús en Joan. Quin és aquest model o tarannà dels miracles de Jesús en Joan?

Un primer tret que ens colpeix en els miracles de Jesús en l'Evangeli de Joan és la seva grandària: tots són gestos fora mida. Podria semblar que aquesta és la característica dels gestos extraordinaris de Jesús en Joan: Jesús converteix més de sis-cents litres d'aigua en un vi deliciós; guareix un nen que està a punt de morir de lluny estant; guareix un home que feia trenta-vuit anys que estava impossibilitat; alimenta cinc mil homes amb cinc pans d'ordi i dos peixets; camina damunt de les aigües del llac; guareix un cec que ho és de naixement; torna a la vida un amic que fa quatre dies que va morir. Cada un dels gestos o actuacions de Jesús sembla afegir un grau de dificultat al miracle. Tanmateix tots aquests gestos i totes aquestes actuacions les tenim també en la tradició sinòptica, fins i tot la tornada dels morts a la vida (cf. *Mc* 5,35-43; *Lc* 7,1-11).

Però, en canvi, malgrat la seva grandària, Joan no anomena aquests gestos com a actes plens de poder, com els sinòptics, sinó més aviat com a *signes*. Els gestos de Jesús en Joan apunten, més enllà d'ells mateixos, a un nucli més pregon que es manifesta precisament mitjançant les seves actuacions. El nucli més pregon és la seva persona. Aquest és el sentit de la manifestació de la glòria que tenim en el primer signe de Canà. Aquesta glòria Jesús la comparteix amb aquell a qui anomena Pare. Per això el tema dels miracles de Jesús en Joan és: com manifesten l'esclat (la glòria) de la seva intimitat amb Déu. O sigui, els *signes* han de desvetllar la fe: Jesús, d'una forma inusitada, pertany a l'àmbit de Déu. Aquest és el sentit més pregon del primer *signe* de Canà.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dilluns 18, a les 20 h. Pregària ecumènica d'inici de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. A la Catedral.

Dijous 21. Reunió de la Congregació dels bisbes, al Vaticà.

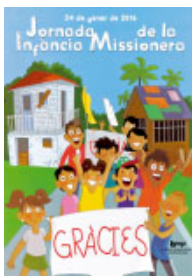
Divendres 22. Conferència a Ourense «L'Església servidora dels pobres», dins la VIII Setmana Teològica d'aquest bisbat.

Dissabte 23, a les 12 h. Trobada diocesana de Pastoral de la Salut, a l'Hospital de Sant Rafael.

Actes i conferències

El proper diumenge 24 de gener se celebrarà la campanya de la Infància Missionera. GRÀCIES! és el lema de la jornada missionera d'aquest any, i

és la paraula que tothom vol aprendre en qualsevol idioma. Si una paraula brolla espontàniament i amb entusiasme de la boca d'un missioner o missionera és aquesta! Com cada any, Infància Missionera facilita un ampli ventall de materials per a catequistes, professors i nens. Aquest any també comptem amb el joc per a dispositius electrònics. Els nens que ho vulguin, poden seguir la campanya a través de l'aplicació gratuïta que s'ha creat per a telèfons mòbils, tauletes, ordinadors i pissarres digitals. Així els més petits podran aprendre jugant a ser nens missioners. Podeu demanar els materials a la Delegació de Missions i al seu blog (delegacionsbarcelonastfeliu.blogspot.com), c/ Bisbe 5, 08002 Barcelona, tel. 932 701 014, ddmissions5112@arqbcn.cat

Inauguració de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Dilluns 18 de gener (20 h), a la Catedral de Barcelona, en una celebració presidida per Mons. Joan Josep Omella, arquebisbe metropolità de Barcelona, i amb la participació de representants de les diverses confessions cristianes.

Trobada diocesana de Pastoral de la Salut. Dissabte 23 de gener (9.30-13.30 h), a l'Hospital de San Rafael (pg. de la Vall d'Hebron, 107), amb el lema: «Confiar en Jesús com Maria "Feu el que ell us digui" (Jn 2,5)». Inscripció: 7 euros. Informació: t. 933 171 597.

Missa per Mn. Enric Anguix. El dijous 21 de gener, a les 19.30 h, a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè, de Badia del Vallès (c/ Bètica, s/n), se celebrarà una eucaristia per a l'etern descans del sacerdot diocesà, Mn. Enric Anguix Morant, que morí recentment a Beniarjó (València).

Festa Major de la Parròquia Sant Francesc de Sales (pg. Sant Joan, 90). Diumenge 24 de gener (12.30 h), missa presidida per Mn. Ramon Cortés. Dilluns 25 (13.15 h), missa presidida per Mons. Joan Josep Omella.

Sessions de reflexió de l'actualitat cultural i religiosa. Dilluns 18 de gener (19 h), amb Xavier Casanovas, director de Cristianisme i Justícia. A l'auditori de la FJM (c/ València 244, 1r). Informació: t. 934 880 888, a/e: www.fundaciojoanmaragall.org

Asociación de Adoradoras del Santísimo Sacramento (Esclavas del Sagrado Corazón) (c/ Mallorca, 232). Dia 21 de enero, a las 12 h, oración ante el San-

tísimo Sacramento seguida de Eucaristía (12.30 h).

Recessos

Servei diocesà per al catecumenat. Diumenge 24 de gener (10-18 h), recés de catecúmens. Al seminari salesià Martí Codolar (av. Cardenal Vidal i Barraquer, 15).

In memoriam

Mn. Joan Noguera Vila. Morí el 30 de desembre passat a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol. Tenia 96 anys i en feia 74 que exercia el ministeri sacerdotal. Es-

pecialitzat en dret canònic, treballà al Tribunal Eclesiàstic de Barcelona, amb un gran esperit de servei als matrimonis i famílies. També era canonge de la catedral de Barcelona. La celebració eucarística pel seu etern descans es va celebrar el dia 1 de gener a la capella de la residència i fou presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach.

CARTA DOMINICAL

Jesús: Puerta de misericordia

Mirando desde el Tibidabo la ciudad de Barcelona, he observado una gran urbe y he pensado que el corazón de las personas que la habitan se puede ganar con el mismo amor que en cualquier rincón del planeta. Bajando a la ciudad he pensado que estamos en el Año de la Misericordia, que es precisamente un año único para poner a prueba nuestra estima, que se manifiesta en lo más tierno que tenemos los hombres y las mujeres en nuestro interior, como es el amor, la comprensión, el perdón y la capacidad de volver a empezar.

En mi camino de regreso a casa, cerca de la Catedral, me han pregun-

tado dónde está la Puerta de la Misericordia en este Jubileo al que hemos sido llamados por el papa Francisco. Me ha parecido que lo que debía responder no es sólo dónde está el portalón que da acceso al templo, sino que el hecho de cruzarlo es dar un paso más allá... Debemos cruzar la puerta del amor que representa el Señor.

En el Antiguo Testamento, la primera manifestación de Dios al pueblo de Israel se revela a Moisés diciendo: «Yahveh, Yahveh, Dios misericordioso y clemente, tardo a la cólera y rico en amor y fidelidad» (Ex 34,6). La misericordia es el primer atribu-

† **JOAN JOSEP OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

to de Dios, seguido inmediatamente de la compasión. Es un Dios que se nos presenta desde la benevolencia, desde el amor y la ternura que muestra siempre el don gratuito, puesto que éste se expresa queriendo visceralmente, dándolo todo, ofreciéndolo todo, sin esperar nada a cambio. A lo largo del Antiguo Testamento hallamos muchas expresiones de la misericordia de Dios: en la compasión por todas las criaturas, en la acogida de quien ha pecado, proclamando que el amor misericordioso de Dios es para siempre. Por eso, la benevolencia de Dios se nos presenta, se nos hace cercana y nos ilumina a través de Jesús y su Evangelio, «porque Él es la puerta que nos conduce hacia el Padre». A través de los relatos de san Lucas, la misericordia de Dios se hace misericordia humana en Jesús. Esto es lo que distingue a los cristianos en su forma de entender a los hombres como prójimos y como hermanos. Por eso el Evangelio nos dice: «Sed compasivos,

como vuestro Padre es compasivo» (Lc 6,36).

Lo que hay que traspasar en el año de la misericordia es la puerta del Cristo que nos lleva a Dios Padre. Y la Puerta Santa tiene que ser ese signo que, una vez traspasado, haga que nuestro corazón vaya de lo humano a lo divino, recordando la cita de Gregorio de Niza en su tratado de las bienaventuranzas: «Si el nombre de misericordioso se atribuye a Dios, ¿a qué te invita Jesús cuando te pide que seas misericordioso si no es a ser Dios?» «[...] Si, efectivamente, la escritura proclama a Dios misericordioso y la verdadera beatitud es Dios en sí mismo, es evidente que el hombre que se hace misericordioso se convierte en Dios.»

Desde la ciudad he mirado el Tibidabo y he vuelto a pensar que los corazones de los hombres y las mujeres deberían estar abiertos a esta misericordia que nos hace cruzar la puerta de los corazones de nuestros hermanos vecinos, la puerta de la Catedral como signo, la Puerta de Cristo como transformación de nuestra vida.